

Monogràfic

De política

• Més enllà dels divuit. Seguir les petjades • Anades i tornades de l'educació social: el repte d'escollir un canvi professional • Antídots resilents al suïcidi: aprendre a viure una altra vida

Quaderns d'Educació Social número 17

Coordinació general:
Anna Forés

•
Consell de redacció:

Begoña Escribano
Núria Ferrer
Salvador Miquel
Charo Quero
Sera Sánchez
Esther Subias

•
Coordinació tècnica:

Maria Figueras

•
Normalització lingüística:

Miquel Marcè

•
Revisió de gal·lerades:

Sònia Rodon

•
Disseny:

Toni Sánchez Poy

•
Il·lustracions:

Virinia Chavira

•
Edita:

Col·legi d'Educadores i Educadors
Socials de Catalunya (CEESC)

Aragó, 141-143, 4a
08015 Barcelona

NIF: Q-5850040F

•
Impressió i enquadernació:

Apunts

Empresa d'economia social dedicada a
donar oportunitats laborals a persones
amb trastorns de salut mental.

•
Barcelona, desembre 2015

Dipòsit Legal: B. 2030-2002

ISSN: 1578-9780

•
L'editor pot compartir o no
les opinions dels autors
i no se'n fa responsable.

•
El paper d'aquesta publicació
és 100% reciclat i la impressió
s'ha fet amb tintes compostes
amb olis vegetals.

sumari

Monogràfic

De política

- 6 Polítiques públiques i persones, el binomi desigual
Pedro Aguilera Cortés
- 30 Entrevista a Begoña Roman
Sonia Fuertes
- 46 Educació social i polítiques socials:
marc conceptual i estratègic
Fernando Fantova
- 56 Més enllà dels divuit. Seguir les petjades
Sandra Costa Càmara i Ana Avellaneda Millán
- 74 Mirades | Jose Coomonte Willen
- 76 Anades i tornades de l'educació social:
el repte d'escollir un canvi professional
Noelia Muñoz González
- 88 Entrevista a Sònia Fernández-Vidal
Esther Subias Vallecillo
- 96 El valor pedagògic de la cal·ligrafia en
l'educació social | Jesús Damián Fernández Solís
- 100 Set idees per a educadors que encara
es pregunten entorn dels usos de drogues
José Miguel Ausejo Sanz
- 106 L'educació social en el context de l'educació formal
Miquel Castillo Carbonell
- 114 Antídots resilents al suïcidi: aprendre a viure
una altra vida | Jordi Grané i Ortega
- 120 Viure bé per treballar bé, o créixer
Neus Montserrat Martín

editorial

Fa 10 anys, en Jordi Navarro presentava el sisè número de *Quaderns d'Educació Social* dient: “Els dos mons [política i educació social] estan estretament lligats, per activa o passiva (...); formem part de la política (...), no ens en podem estar, no en podem prescindir. És, doncs, important i necessari que reflexionem sobre aquests aspectes des de diferents dimensions, àmbits i funcions” (2005: 5-7). Onze *Quaderns* més tard, continuen vigents moltes de les qüestions que es plantejaven en aquells moments: com a professionals del camp social, fem política? Com s’entén la política dins del nostre camp d’acció?

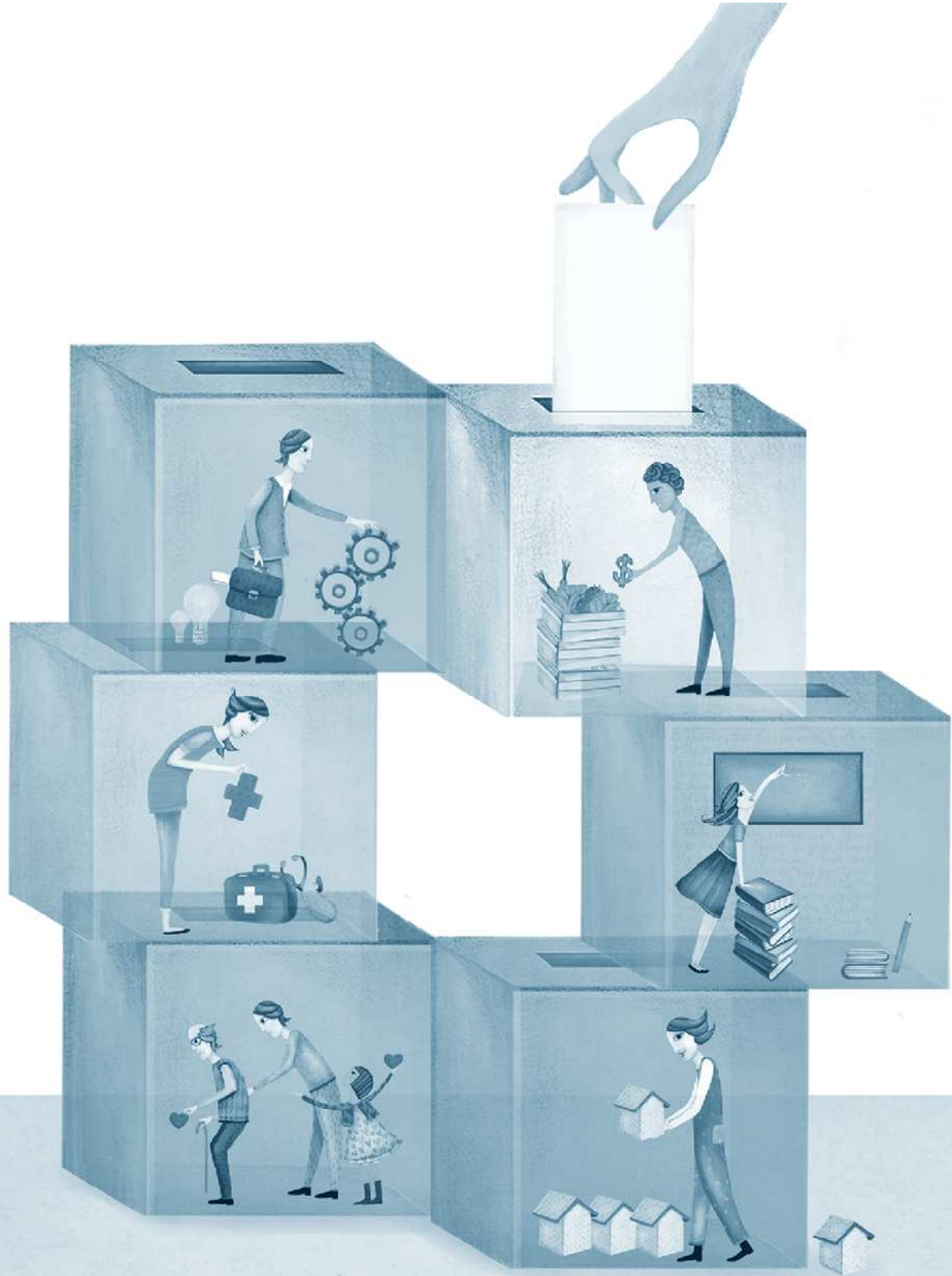
No és d’estranyar que en moments com els que estem vivint (canvis socials, polítics i econòmics constants) sigui interessant fer un nou número sobre “política” per veure com han evolucionat les reflexions que es feien sobre aquest tema fa 10 anys.

L’any 1997, en el seu llibre “A la sombra de este árbol”, Paulo Freire ja deia que hem de saber reconèixer la realitat en la qual ens trobem, però mai ens hauríem d’acomodar en el discurs dominant. Esperem que aquest número de *Quaderns* ajudi a identificar en quin moment ens trobem i ens doni pistes sobre com millorar la nostra realitat.

Així doncs, en l’apartat del monogràfic podreu trobar diferents visions sobre “política i educació social”. A part d’això, també podreu llegir articles de temàtiques variades com el futur dels joves extutelats o la cal·ligrafia com a eina per treballar les emocions, entre altres.

Esperem que gaudiu de la lectura!

Núria Ferrer Santanach
Membre del Consell de Redacció

Monogràfic

La paraula *política* prové del terme grec *polis*, entès com a *ciutat*; deriva directament de la paraula *politeia*, nom que van donar els grecs a la *teoria de la polis*, un intent de donar resposta a la necessitat dels ciutadans d'organitzar la seva vida social i els seus governs. Una necessitat, per tant, que emana del poble.

Aquest poble, avui en dia, fa política al parc, a la sala d'espera del metge o al mercat; veu la tele o llegeix un diari i en fa una lectura crítica i constructiva.

Una societat que, ara més que mai, requereix una política creada per la ciutadania i per a representar-la, que doni resposta a les seves necessitats, com una construcció propera i accessible, en la qual aquesta ciutadania es vegi reflectida, no només anant a les urnes, sinó debatent i organitzant-se i convertint-se en protagonista.

Un poble que s'ha convertit en actor polític, que és i ha de ser exigent.

De política

R

eportatge

Pedro Aguilera Cortés

Polítiques públiques i persones, el binomi desigual

■ **Pedro Aguilera Cortés.** Politòleg. Responsable de Relacions i Projectes Europeus a la Fundación ESPLAI. Antic representant de l'Estat espanyol davant la Comissió Europea Contra el Racisme i la Intolerància (ECRI). Activista gitano.

A. APROXIMACIÓ AL CONCEPTE I SITUACIÓ ACTUAL

Aquest article consta de dos grans blocs: un de teòric, que ens ajuda a situar-nos en el que són les polítiques públiques, els seus actors, tipus, cicles i definició, i un segon apartat, que fa una anàlisi descriptiva de dues polítiques públiques de caràcter social implementades al nostre país i inclou unes breus conclusions finals.

En aquest article ens interessa més “donar a conèixer” que analitzar, per això les nostres línies tenen una intenció descriptiva amb pinzellades analítiques i hem previst unes conclusions finals per llegir, però sobretot per discutir. Si alguna persona espera trobar-hi un enfocament acadèmic, haurà d’esperar. El meu plantejament és el de l’activisme i no el de la creació de pensament i coneixement a partir de l’anàlisi; hi ha experts al nostre país que fan aquesta funció, però jo no sóc un d’ells.

1. INTENTANT ACLARIR CONCEPTES

Encara que és un clàssic i es repeteix en articles, llibres i investigacions sobre el terme, crec convenient aclarir la diferència que existeix entre les tres accepcions que la paraula *política* pot tenir quan fem servir qualsevol llenguatge d’arrel llatina. En català utilitzem la mateixa paraula per definir diferents conceptes; així, per exemple, parlem de la **política** com una definició abstracta que impregna totes les esferes de la societat i dels òrgans de detenció del poder. També trobem el terme **política** com les accions que els partits polítics duen a terme per accedir al poder, més enllà de les campanyes electorals, bé sigui actuant com a responsables de la gestió del que és públic, des dels governs de qualsevol nivell, o bé des de l’oposició, exercint l’acció de control al govern, tot i que a Espanya i a Catalunya s’ha convertit en un element molt més plàstic, estètic i de cara als minuts de telenotícies que puguin generar que no pas de control d’acció dels governs. Només hem de veure les sessions de control als parlaments per observar la poca possibilitat de discussió constructiva, discussió en positiu i/o col·laboració en benefici del bé comú. A la política actual sembla que el que importa és tenir sempre la possibilitat d’atacar el teu contrincant amb un “i tu més” en lloc de plantejar/respondre